

Kasteel Belletoren

Tekst en muziek Marjon Dobbe

Kasteel Belletoren is een museum geworden. Vier gasten komen het museum bezoeken. Onder hen David Livingstone, verre familie van de ontdekkingsreiziger. Hij is uitvinder en zijn laatste uitvinding is een tijdmachine in de vorm van een iPad. Eenmaal in het museum laat David het hele gezelschap zes eeuwen terugreizen. Mensen uit de verschillende eeuwen ontmoeten elkaar en beleven een dwaze tijd samen, vol kluchtige deur scènes. Er is een schone jonkvrouwe, Belle genaamd, die opgesloten zit in de toren. Alles dreigt uit de hand te lopen, maar net op tijd, nadat Belle is bevrijd, stuurt David het gezelschap weer naar het heden.

Toneelstuk met 7 liedjes. Geschreven voor volwassenen om te spelen voor kinderen van de hele basisschool. Het geheel kan ook gespeeld worden door kinderen van de bovenbouw, b.v. als afscheidsmusical.

De speelduur is ongeveer anderhalf uur.

Decor en attributen

Het stuk speelt zich af in een zaal van het kasteel. Er moeten twee doorgangen te zien zijn (in het heden voorzien van pijlen om de looprichting aan te geven). Deze doorgangen moeten deuren hebben waarmee ze aan het eind van het stuk kunnen worden afgesloten. Er moet een kast zijn waarin je je kunt verstoppen, een toiletdeur en een kist. Er moet een tafel staan met stoelen. Het is leuk om een toren te verbeelden (bijvoorbeeld een hoog schot met een raam erin, aan de achterkant met een trap te bereiken).

Het begin van het stuk kan worden gespeeld voor het doek, eventueel met een kassa waarachter de beheerder, mevrouw van den Hove de kaartjes verkoopt.

Liedjes en geluiden

Er zijn 7 liedjes.

Lutgarda en Belle zingen solo.

Rollen

Er zijn 12 uitgeschreven rollen, dat aantal is gemakkelijk uit te breiden. De grootste rol is voor David.

Mevrouw van den Hove	<i>oudere aristocratische dame</i>
Truus	<i>volkse vrouw jaar of 40</i>
Nellie	<i>beetje tuttige dame</i>
Betty	<i>gezellige joviale vrouw</i>
David Livingstone	<i>achter achter achterneef van de enige echte</i>
Anna	<i>ballonvaarder</i>
Belle	<i>de schone goede jonkvrouwe</i>
Lutgarda	<i>haar boze zuster</i>
Badelog	<i>het nichtje doet alles om een goede partij</i>
<i>aan de haak te slaan</i>	
Margje	<i>de meid</i>
Bertram	<i>ridder die trouw is aan Lutgarda</i>
Johannes	<i>ridder die een oogje had op de schone Belle</i>

Kleding

In het stuk komen 6 Middeleeuwen voor. Kleding is ook te huur bij Dobbe-muziek.

Kasteel Belletoren

Het toneel stelt een zaal van een kasteel voor . Er staat een grote kist met deksel. Een oude kast met deur en verder doorgangen met een pijl die de looprichting bepaalt. Een deur waarop toilet staat. Een oude tafel met stoelen erom heen.

Scène 1

MEVROUW TEN HOVE, TRUUS, BETTY, NELLIE en DAVID

Speelt zich af voor het toneel. We zien eventueel een kassa met daarop kassa en een prijslijst en groot kasteel Belletoren. Daarachter zit mevrouw van den Hove. Zij verkoopt kaartjes.

MEVROUW VAN DEN HOVE: Goede morgen dames en *(ziet maar één heer)* heer! Welkom in kasteel Belletoren. Ik vertel mijn verhaaltje maar even aan u allen tegelijk, dat is makkelijker. Als u zo naar binnen gaat kunt u uw jas en tas in de vestibule afgeven. Om één uur begint de rondleiding. U hoeft daar natuurlijk niet aan mee te doen, maar ik kan u aanraden dat wel te doen. U zult er zeker geen spijt van krijgen. U wilt toch ook zeker de legende van Belle niet missen? Tot die tijd kunt u vast in het kasteel rond kijken. Bijna alle kamers en zalen zijn voor het publiek beschikbaar. Ik zou zo zeggen: veel plezier in kasteel Belletoren!

TRUUS: *(tegen de andere bezoekers, als een spraakwaterval)* Ik heb al veel over dit kasteel gehoord! Het schijnt erg de moeite waard te zijn. Op de televisie zag ik er ook een uitzending over en toen dacht ik: Kom op Truus! Niet achter de geraniums gaan zitten! Er op uit! Dan zie je nog eens wat. Vind u ook niet?

ANDEREN: *(met stomheid geslagen, mompelen)* Ja / u hebt gelijk / inderdaad.

TRUUS: Sinds Arnold bij me weg is moet ik daar voor oppassen. Er op uit zegt mijn therapeut! Zorg dat je mensen ontmoet, anders blijft je tong vast plakken en verleer je het praten.

ANDEREN: O / ja / vast *(De anderen betalen en gaan naar binnen, proberen uit de buurt van Truus te blijven. Alle gasten betalen en gaan "naar binnen" Eerst Betty)*

TRUUS: *(gaat onverstoorbaar door)* Nou en toen zei Betty ook nog eens dat ze dat kasteel wel eens wilde bekijken. En dat haar buurman ook ging! Weet u trouwens dat die buurman , David heet hij *(spreek overdreven op zijn Engels uit)*dat die haar uitnodigde om te gaan?*(Nu gaat David naar binnen)* Kijk hij gaat net naar binnen! *(wijst)* Een interessante man is het, die David. Ik vroeg hem eens op een verjaardag: David, wat doe jij eigenlijk voor de kost? Zegt ie: Ik ben ontdekkingsreiziger! Ik zeg: Maar alles is toch al ontdekt? Hij zegt: Het si wat rustig de laatste tijd, maar toch ben ik ontdekkingsreiziger. Dat ben je, of dat ben je niet!

NELLIE: *(laat merken dat ze naar binnen wil en is te beleefd haar te onder breken. Ze heeft steeds staan wijzen naar te kassa terwijl Truus aan het praten is)*

BETTY: *(steekt hoofd om de hoek van ingang)* Hé Truus, kom op. Val die dame niet lastig met je gekakel! *(weer af)*

NELLIE: *(betaalt en gaat binnen)*

TRUUS: *(blijft ondertussen door kakelen)* Neemt u me niet kwalijk. Ik praat soms wat veel. Dat komt, ik ben tegenwoordig veel alleen sinds Arnold bij me weg is.

NELLIE: *(beleefd)* Geeft niet hoor.. *(snel af naar binnen)*

TRUUS: *(pakt omstandig haar portemonnee)* Waar heb ik dat ding *(grabbelt in tas. Gaat nu verder praten tegen mevrouw van Hove)* Ik ben ook zo verstrooid sinds..

MEVROUW VAN DEN HOVE: Arnold bij u weg is..

TRUUS: *(met stomheid geslagen)*

MEVROUW VAN DEN HOVE: Die dame *(beschrijft Betty)* heeft al voor u betaald.

TRUUS: O, dat is lief van haar. *(af naar binnen)*

(Binnen is nog voor het doek, maar achter het loket. Hier wordt lied 1 gezongen)

LIED 1

Lekker dagje uit
het weer is goed
we gaan er even tussen uit
Vol goeie moed ja ja
we gaan vandaag op pad
niet naar IKEA of de stad
we gaan vandaag
een lekker dagje uit.

Lekker in de zon
natuurlijk kan je blijven
bakken op 't balkon
maar ja, wat zie je dan
dus even uit de sleur
dat brengt je in
een goed humeur
dus hup de deur uit
lekker in de zon.

Er valt in Holland heel wat te beleven
in bossen strand en op de hei
je moet ons landje echt een kansje geven
dus als het even kan dan ben ik van de partij.

Refrein

Je gaat op pad en je vergeet je zorgen
Je bent er even lekker uit
dan denk je een momentje niet aan morgen
en plotseling dan merk je dat je fluit.

Refrein *(fluitend)*

Scène 2

TRUUS, BETTY, NELLIE en DAVID

Mevrouw ten Hove is af. De gasten hebben geen jas meer aan geen tas meer bij zich. David heeft wel zijn tijdmachine die er uitziet als een ipad bij zich. Daar is hij constant in verdiept. Hij kijkt wel rond, maar zit dan weer te toetsen op dat ding. De gasten bezichtigen al zingend de zaal)

TRUUS: *(tegen Betty)* Wat is het hier prachtig zeg! Ik zie in gedachten al een kasteelvrouwe lopen en ridders! Wat een goed idee om hierheen te gaan! Het is echt genieten geblazen. Zie je wel, mijn therapeut heeft gelijk: Er op uit, zegt ..

BETTY: Jouw therapeut... En ik zeg: houd je snuit! Even dimmen hier, Truus. De andere mensen zijn ook een dagje uit en die komen misschien wel voor hun rust! *(duwt Truus in de richting van de pijl af)*

NELLIE: *(geeft het beschaamd beleefd toe)*

BETTY: *(tegen Nellie)* Neem het haar maar niet kwalijk.. Ze is niet helemaal zichzelf sinds ..

NELLIE: Arnold bij haar weg is..

BETTY: Ja, inderdaad. Hoewel, voor die tijd was het al niet veel anders.. Misschien wel een beetje begrijpelijk dat..

BETTY en NELLIE: Arnold bij haar weg is.

NELLIE: *(ook af in richting van pijl)*

BETTY: David, kom je ook mee een rondje maken, of blijf je hier met je nieuwste speeltje.. Je wou toch dit kasteel bezichtigen? Dat was toch zo interessant, omdat er een "geheim" verborgen zat, of zo iets? *(ze praat een beetje cynisch)* En nou zijn we er en nou zit je de hele tijd met je ipad te spelen!

DAVID: *(neemt haar in vertrouwen)* Dit is geen ipad, Betty... Dit is mijn nieuwste ontdekking: Een tijdmachine!

BETTY: *(geloof er niets van)* Natuurlijk David, een tijdmachine.. Dat ding bij professor Barabas van Suske en Wiske zag er toch heel anders uit! *(beeldt iets groots uit)*

DAVID: Je moet met je tijd meegaan, Betty. Met die microchips van tegenwoordig wordt alles steeds maar kleiner!

BETTY: Microchips? Ja ja, Ik hou meer van paprika..

DAVID: *(verstrooid, begrijpt haar niet)* Paprika? ..Waar heb jij het nou weer over?

BETTY: Paprika chips.. Grapje.. Maar kom op David, je bent toch niet serieus over die tijdmachine?

DAVID: Ik ben nog nooit zo serieus geweest! Je weet, ik ben ontdekkingsreiziger..

BETTY: *(spottend)* Ja ja.

DAVID: De hele wereld ben ik over gereisd..

BETTY: Ja.. en alles is al ontdekt..

DAVID: Maar ik blijf ontdekkingsreiziger. Dat ben je, of dat ben je niet. En ik ben het!

BETTY: Ja ja, ik ken het verhaal!

DAVID: Ja! Nou, toen dacht ik: Nou kan ik drie dingen doen.. Eén: Ik ga de zee in.. In de zee is nog een hoop te ontdekken...

BETTY: Wat houdt je tegen?

DAVID: Ik kan niet zwemmen.. twee: Ik ga de lucht in.. astronaut.. de ruimte in, nieuwe planeten, zonnestelsels, de hele reutemeteut..

BETTY: Zo te horen wordt dat 'm ook niet?

DAVID: *(verklarend)* Vlieg angst..

BETTY: Nou, vertel maar, wat is nummer drie? Ik ga het niet raden...

DAVID: Het verleden in. Dingen ontdekken van vroeger. Dingen die we nog niet weten.. Dan ben je toch een echte ontdekkingsreiziger..

BETTY: *(gelooft er geen barst van)* Geweldig! Nou, je doet je best maar. Ik ga dit kasteel eens even verder bekijken! *(af bij pijl)*

scène 3

MEVROUW TEN HOVE en DAVID

DAVID: *(al toetsend)* David, je bent tenslotte niet voor niets David.. David Livingstone, I presume.. Achter achter achterneef van de enige echte... Er moet ontdekt worden..

MEVROUW VAN DEN HOVE: *(loopt over met een paar WC rollen vast besloten*

naar de deur waarop toilet staat. Ze kijkt verbaasd naar de in zichzelf pratende David. Ze opent de WC deur, zet de rollen weg en zegt half in de WC) Nou deze ontdekking zullen we maar even doorspoelen. (we horen het doortrekken van een WC)

DAVID: En er zal worden ontdekt. *(staat vlak bij de doorgang met de pijl als hij een laatste toets indrukt. Er klinkt een enorme donderslag. Het wordt even donker. David verwijderd onzichtbaar de pijl.)*

MEVROUW VAN DEN HOVE: *(verwijderd onzichtbaar het bordje toilet . Ze schrikt zichtbaar en gaat af)*

scène 4

DAVID, LUTGARDA en MARGJE

DAVID: *(staat als aan de grond genageld. In gespannen afwachting. Het lijkt of er niets is veranderd)*

LUTGARDA en MARGJE: *(pratend op. Margje heeft een sleutelbos bij zich)*

LUTGARDA: Dus de maaltijd staat klaar? En Belle is gevoerd?

MARGJE: Ja, vrouwe Lutgarda, Belle staat klaar en de maaltijd is gevoerd..

LUTGARDA: *(kijkt haar vragend aan)*

MARGJE: Nee, ik bedoel: De maaltijd is gevoerd en Belle staat klaar!

LUTGARDA: *(spottend)* Ja ja

MARGJE: *(denkt zichtbaar na)* Ik bedoel:....

LUTGARDA: Ja, laat maar, Margje. 't Is al goed. *(Ze houdt dwingend haar hand op en gebaart naar Margje voor de sleutels)*

MARGJE: *(Geeft de sleutels)* Ik word er ook zo zenuwachtig van... van gasten!

LUTGARDA: Ze zullen zo wel komen.. Blijf maar even in de buurt van de poort om hun mantels aan te nemen! Ik ben benieuwd wat voor mensen het zijn.. Ik ken alleen de oude van den Hove.. Een belangrijk heer! Heeft wel dertig ridders rondlopen!

MARGJE: *(onder de indruk)* Nou nou!

LUTGARDA: Wij moeten een goede indruk maken op de gasten. Ze zijn rijk!

MARGJE: O, misschien is de jonge van den Hove wel iets voor u, vrouwe...

LUTGARDA: Voor mij geen mannen meer, Margje. Ik heb er schoon genoeg van sinds...

MARGJE: Die heer van Bovenkerk...

LUTGARDA: Zwijg! Ik wil er niets meer van horen!

MARGJE: Hij vond Belle leuker dan u, toch?

LUTGARDA: Zwijg zeg ik toch! Een bandiet is het, een onverlaat! Hij wilde de juwelen stelen met Belle, dat is alles!

MARGJE: Volgens mij wilde hij alleen een kusje stelen van Belle...

LUTGARDA: Wat zeg je daar, Margje?

MARGJE: Niets, vrouwe Lutgarda, niets. Ik zou niet durven!..

LUTGARDA: *(komt weer terzake)* Nieuwe gasten, nieuwe kansen! Is nicht Badelog er al?

MARGJE: Ik heb haar nog niet gezien.

LUTGARDA: Eens kijken of we nicht Badelog aan de jonge heer van den Hove kunnen koppelen... Badelog moet nodig aan de man....En waarom zouden we geen rijke zoeken?...Weet je wat? Ik heb een ideetje: Haal jij mijn luit eens even. Dan zal ik mijn gasten verrassen met een mooi lied! Dat zullen ze toch wel waarderen? Of niet?

MARGJE: Nee, dat denk ik niet..*(ziet hoe Lutgarda haar woedend aankijkt)* Ik bedoel: Ja, dat denk ik niet! *(ziet nog meer woede)* Ja, dat denk ik wel! *(snel af)*

LUTGARDA: *(ziet nu pas David staan. Zij schrikt, herstelt zich. Terzijde)* Dat moet de jongeheer van den Hove zijn! *(tot David, poesvriendelijk)* Heer, ik had u niet zien binnenkomen!..

DAVID: *(speelt het spel gelijk mee)* Dag vrouwe Lutgarda. Het doet mij genoegen u te bezoeken. Ik heb al zoveel van u gehoord..

LUTGARDA: Uw vader zal het een en ander verteld hebben over mijn moeder neem ik aan. Wij hebben elkaar voor het laatst ontmoet toen ik nog met poppen speelde..*(steekt hem de hand toe om te kussen)*

DAVID: *(kijkt een beetje verwaasd naar de hand, weet niet wat hij ermee moet doen. Dan begrijpt hij het en kust haar hand)* Vrouwe Lutgarda..

MARGJE: *(komt op met luit)* Alstublieft vrouwe Lutgarda..*(ziet de vreemde gast en bekijkt hem argwanend)*

LUTGARDA: *(maakt hand los, neemt luit aan, tot Margje)* Dank je Margje..*(ze neemt Margje even apart)* Ga nu de andere gasten welkom heten en waarschuw me dan even van te voren. De heer stond hier plotseling in de zaal. Je moet de gasten aankondigen. Je weet toch wel hoe het hoort?

MARGJE: *(verbaasd)* Maar ik heb de heer helemaal niet zien binnenkomen.

LUTGARDA: *(boos)* Nou, je zorgt er maar voor dat je de andere gasten wel ziet binnen komen!

MARGJE: *(beledigd)* Nou zeg! Ik kan d'r toch zeker niks aan doen?! Hij ziet er trouwens wel heel gek uit! *(af)*

LUTGARDA: *(luid)* MARGJE! *(tot David)* Dat personeel van tegenwoordig! Let u maar niet op haar.... *(roept Margje nog na)* Heb je nicht Badelog al gezien? Ze zou ook komen met haar vedel. *(maakt vioolspeelgebaar)* Als je haar ziet, stuur haar dan hierheen!*(bekijkt David nog een s goed)* Ik moet Margje wel een beetje gelijk geven: u ziet er inderdaad wel een beetje ge... bijzonder uit!

DAVID: *(denkt even na over antwoord)* Tja, dat komt, dat is.. wel dat is de nieuwste mode.

LUTGARDA: *(een beetje ongelovig)* O, ja,... de nieuwste mode....

MARGJE: *(kondigt aan)* De gasten! En nicht Badelog! *(weer af)*

scène 5

BETTY, TRUUS, NELLIE, MEVROUW VAN DEN HOVE, BADELOG, LUTGARDA, DAVID en MARGJE

BETTY, TRUUS, NELLIE en MEVROUW VAN DEN HOVE : *(op. Zij zijn volkomen verrast door Lutgarda en Margje)*

BADELOG: *(Loopt tussen het gezelschap door en bekijkt iedereen van top tot teen)*

LUTGARDA: Welkom, gasten, welkom..Ik ben zeer verheugd dat u bent gekomen. Mag ik u uitnodigen te gaan zitten. Dan zal ik u voor de maaltijd, die in de eetzaal zal worden opgediend, nog te trakteren op een mooi liedje. Badelog, wat fijn dat je er ook bent. Je speelt toch wel even mee? Heb je je vedel bij je, zoals ik gevraagd had? *(een beetje apart tegen Badelog)* Niks zeggen over hoe ze er uit zien: Dat is mode. Het zijn belangrijke liederen, denk erom. Doe je best *(ping ping gebaar)* Dat kon ons

nog wel 's wat op gaan leveren. Misschien kan ik je koppelen aan heer van den Hove. *(wijst naar David)* Hij schijnt zeer rijk te zijn. Doe je best een beetje , lach en doe lief!

BADELOG: *(tegensputterend)* Hij ziet er wel raar uit Lutgarda!...

LUTGARDA: Niet zeuren, hij is rijk! *(Geeft sleutels aan Badelog)* Lok hem mee naar de blauwe kamer en gebruik je charmes!

BADELOG: *(doet de sleutels aan haar ceintuur en bekijkt David kritisch)*

TRUUS: Het is niet te geloven! Wat een leuk kasteel is dat hier. En dat we nou ook nog een lied krijgen en een verkleedpartij! Het is verdorie toch net of je echt in de middeleeuw...

BETTY: Stil Truus. Ik denk dat het de bedoeling is dat we een beetje meespelen. *(tegen Nellie)* Ik vind het enig! *(tegen David)* Hebben ze mooi gedaan, toch?!

DAVID: *(Neemt Betty terzijde.)* Ze spelen helemaal niet! We zijn terug in de tijd, Betty! *(wijst op zijn ipad)* Het is me gelukt! Geweldig, toch?

BETTY: Beste David..Ik vind je een beste man, maar houdt alsjeblieft op met die onzin! Kijk dan om je heen! Alles is nog precies hetzelfde!

DAVID: Dat heb je zo met oude kastelen. Die zijn nog net zo als vroeger!

BETTY: *(maakt gebaar: je bent gek en voegt zich weer bij de anderen)*

MEVROUW VAN DEN HOVE: Mevrouw *(tegen Lutgarda)* Ik vind het echt enig dat u hier bent, maar door wie bent u gecontracteerd als ik vragen mag?

LUTGARDA: Wat voor ding? *(hooghartig)* U bent?

MEVROUW VAN DEN HOVE: Lidwien van den Hove, aangenaam! *(steekt hand toe)*

LUTGARDA: *(schrikt als ze de naam hoort, weet niet wat ze met de uitgestoken hand moet. Maakt een buiging)* O, vrouwe van den Hove! Welkom in mijn kasteel! Neemt u mij niet kwalijk dat ik u zo koel begroette. Ik dacht even dat u personeel was. Die nieuwe mode, ik moet er erg aan wennen... Ik zei net nog tegen uw zoon *(wijst naar David)*

MEVROUW VAN DEN HOVE: Mijn zoon?

BETTY: *(geeft haar een por)* Doe niet zo flauw! Gewoon meespelen!..

MEVROUW VAN DEN HOVE: *(geeft zich gewonnen)* Natuurlijk ... Mijn zoon..

TRUUS: Nou, ze spelen wel goed hoor! Net echt!

LIED 2

Liedje gezongen door Lutgarda, begeleidt zichzelf op de luit. Badelog speelt vol overgave mee, waarbij ze steeds verleidelijk bij David in de buurt komt met een overdadige glimlach. Lutgarda vindt zichzelf duidelijk geweldig. Steeds denken de gasten dat het lied uit is, beginnen te applaudiseren, maar dan komt er nog weer een couplet. Eindelijk is het uit, maar dan durven de gasten juist niet te applaudiseren.)

Ik zing een klein liedke
diere don diere don diere don diere don don
Ik wil u plezieren don
diere don diere don diere don diere don don

Refrein: Met vedel en luit
zo laat ik u weten
met vedel en luit
zal ik u welkom heten.

O edele heer... don
diere don diere don diere don diere don don
't verheugt mij zo zeer.... don
diere don diere don diere don diere don don

Refrein

Wat fijn te aanschouwen ...don....
uwe edele vrouwendon....

Refrein

Wij zullen zo klinken... don ...
een wijntje gaan drinken.... don

Refrein

LUTGARDA: *(moedigt toehoorders aan tot applaus)* Ja, nu is het uit!

ALLEN: *(applaus, met heimelijke reactie naar elkaar)*

LUTGARDA:*(roept gebiedend aan de zijkant)* Margje! *(dan weer zoetsappig naar de gasten)* Mag ik u allen uitnodigen voor de maaltijd..

MARGJE: *(op. Afwachtend)*

LUTGARDA: Margje, ga jij de gasten even voor!

NELLIE: Jeetje, ook nog een maaltijd! En dat allemaal voor die 7 euro! 't Is te gek!

TRUUS: Wat ben ik blij dat ik met jullie ben meegegaan. Ik vind het top!

MEVROUW VAN DEN HOVE: *(tegen Lutgarda)* Zeg ik vind het allemaal wel leuk hoor, maar er is helemaal geen maaltijd! *(beledigd)* Dat bestuur dat doet ook maar wat. Het minste dat ze kunnen doen is mij op de hoogte stellen!

LUTGARDA: Ik weet niet waarover u spreekt, maar volgt u Margje maar, dan komt het allemaal wel goed!

ALLEN : *(af naar eetzaal)*

Scène 6

DAVID en BELLE

DAVID: *(op. Gaat aan tafel zitten met zijn ipad. Zit van alles te toetsen)* Kasteel Belletoren. Belle is gevoerd.. Zou Belle een paard zijn? *(leest)* Heer Rupert en zijn vrouw Magdalena hadden twee dochters: Lutgarda en Isabella, ofwel Belle, zoals ze door iedereen genoemd werd omdat ze zo mooi was.

(spot aan op torenkamer. We zien Belle droevig voor zich uit staren)

DAVID: Toen heer Rupert en zijn vrouw overleden hoorde het kasteel toe aan de twee dochters.

Tussen de zusters ging het niet zo best. Belle was zeer geliefd bij de boeren en het personeel. Lutgarda was jaloers. Toen beide zusters verliefd werden op dezelfde man van een naburig dorp, de heer Roland van Bovenkerke, sloegen bij Lutgarda de stoppen door. Ze beschuldigde Belle van diefstal en sloot haar op in de torenkamer. ...

BELLE: *(snikt)* O, wat een vreselijk lot! *(snik)* Hoe lang zal ik hier nog moeten zitten? *(snik)* O, mijn Roland, mijn liefste... Hoe zou het met hem zijn? Zou hij nog aan mij denken? Kwam hij maar om me te bevrijden. O, Roland... Ach...Hij weet denk ik niet eens dat ik hier zit opgesloten.. Mijn boze zuster heeft hem vast allemaal leugens verteld..

LIED 3 *(gezongen door Belle)*

Refrein: Ach niemand kan mij horen
hoe droevig is mijn lot
Ik zit hier in de toren
al met de deur op slot

Waarom moet ik zo lijden
ik heb toch niets misdaan?
kwam iemand mij maar bevrijden
hoe moet het verder gaan?

Refrein

O roland liefste mijne
zie ik u ooit nog weer?
wat heb ik een hartepijne
ik mis u o zo zeer.

Refrein

Lutgarda is zo'n kwaai
dat niemand dat toch ziet
de waarheid zo zeer verdraaien
o wat een groot verdriet.

Refrein

DAVID: Dat is me toch ook wat!.. *(opgewonden)* Dit heeft vast iets te maken met dat geheim van de Belletoren!

BELLE: O, kwam maar iemand me bevrijden! Ik verveel me te pletter. Het enige wat er hier gebeurt is dat Margje me af en toe een bakje vieze prut komt brengen. Eten noemt ze dat! Ach, Margje kan het ook niet helpen. Wat moet ze beginnen tegen die boze Lutgarda?

(spot op toren weer uit)

Scène 7

BERTRAM, JOHANNES, DAVID en BADELOG

DAVID en BERTRAM *(onhandig komen de twee ridders op. Half struikelend over hun wapenuitrusting.)*

DAVID: *(Verstoopt zich zodra hij de stemmen hoort)*

Lied 4 *(gezongen door de ridders)*

Wij zijn mannen van stavast
Niemand de deur uit
en niemand komt erin
Voor wij besluiten:
Die is naar onze zin
Wij zijn mannen van stavast.

Een ridder word je zomaar niet
dan heb je wel bewezen
een onverschrokken man te zijn
een ridder kent geen vrezen!

refrein

Ja, vijand maak je borst maar nat
je komt hier echt niet binnen
bezint voor ge begint mijn vriend
van ons kun je niet winnen!

refrein

't Kasteel van onze vrouwe is
bij ons in goede handen
met ons vlijmscherp zwaard zijn wij
gewapend tot de tanden!

Vreemde meneer
zeg op wie is jouw heer?
wat doet die malle zot
hier op ons mooie slot?

refrein

JOHANNES: En dus, als mannen van stavast, vind ik dat we er wat aan moeten doen! 't Is al een jaar, Bertram, een jaar!

BERTRAM: Johannes, hou er toch over op!

JOHANNES: Een jaar lang zit ze nou al in die toren, Bertram! En wat heeft ze gedaan? Geen vlieg heeft ze kwaad gedaan, geen vlieg!

BERTRAM: Ze heeft geheuld met de vijand Johannes. Geheuld zeg ik je!

JOHANNES: Het geeft toch niet dat ze gehuild heeft met de vijand?

BERTRAM: Geheuld jongen, niet gehuild! Samengespannen.. gestolen.. geroofd.. en allemaal om Lutgarda te beschuldigen!

JOHANNES: Je bent blind jongen, blind! Zie je dan niet dat ze liegt, die Lutgarda van jou! Je denkt dat je een kans maakt bij haar. Dat ze misschien wel met je wil trouwen, maar ze heeft haar zinnen op heel iemand anders gezet! Ze wil je helemaal niet jongen! Sind dat gedoe met heer Roland maakt niemand meer een kans bij haar.

BERTRAM: Wel waar! Je beledigt mij! Ze wil mij wel! *(trekt zijn zwaarden komt dreigend op Johannes af)* Neem je woorden terug of ik rijg je aan mijn zwaard!

JOHANNES: En je denkt zeker dat ik nou bang word? *(trekt ook zijn zwaard)* Kom maar op jongen! *(Er volgt een gevecht. Met ondertussen de volgende*

kreten)

BERTRAM: Pak aan / die is voor jou / verrader / hoe durf je dat te zeggen..

JOHANNES: En denk je dat je gelijk krijgt door het zwaard / Je kunt de waarheid niet aan / onverlaat!...

(het gevecht eindigt ermee dat Johannes op de grond ligt . Bertram staat brullend boven hem met het zwaard dreigend) Jij wil niet geloven dat Belle niet deugt! Je bent op Belle, daarom domkop. Geef toe, neem je woorden terug , of ik...

DAVID: *(komt uit zijn schuilplaats tevoorschijn. Voorzichtig probeert hij de ruzie te sussen)* Heren, heren.. Rustig toch.. Geweld lost niets op.. Dat hebben we in de loop van de eeuwen wel geleerd!

BERTRAM en JOHANNES: *(stoppen direct met vechten, maar zien nu een gemeenschappelijke vijand. Johannes staat moeizaam op, maar wordt geholpen door Bertram.)*

BERTRAM: Wat is dit voor een vreemde vogel?!

JOHANNES: Wat zit jij hier een beetje verstopt?!

BERTRAM: Loop jij een beetje te spionneren?

JOHANNES: Wie is jouw heer? Nou?

DAVID: Ik heb geen heer!

RIDDERS: *(kijken elkaar aan met blik van verstandhouding)* Hij heeft geen heer!

DAVID: Ik ben zelf een heer. Kijk maar goed! Ik ben geen dame!

RIDDERS: *(beginnen onbedaarlijk te lachen)* Hij is zelf een heer! *(slaan zich op de knieën van het lachen)* Hij is zelf een heer!

DAVID: *(begint mee te lachen)* Ja, ik ben zelf een heer. En geen dame! *(slaat zich op de knieën, praat tegen zichzelf)* In mijn eigen tijd heb ik nooit zo'n succes. Ik ben zelf een heer en geen dame! *(lacht zo hard om zijn eigen grap dat hij niet merkt dat de ridders met lachen zijn gestopt)*

RIDDERS: *(gestopt met lachen .Zetten de punt van hun zwaard ieder aan een zij van David die pas stopt met lachen als de ridders luid spreken)* En nou stoppen met die onzin! Jij bent geen heer!

DAVID: O, ben ik dan toch een dame? *(ziet de dreiging en vlucht onder de tafel door. Er volgt een achtervolging. In het heetst van de strijd komt de redding)*

BADELOG: *(op)* Ha! Bertram en Johannes! Ik zie dat jullie al kennis hebben gemaakt met heer van den Hove!

RIDDERS: *(staken verbaasd de achtervolging)* Is ie toch een heer!

DAVID: Dat zei ik toch?!

BADELOG: Komt u ook aan tafel, heer? *(Helpt hem onder de tafel vandaan, kijkt hem weer verleidelijk aan)*

DAVID: Natuurlijk, vrouwe....

BADELOG: Badelog, heer... Vrienden noemen me ook wel Badje.

DAVID: O ja. Nou ik ga met je mee hoor, .. eh..Badje... *(allen af. Eerst David en Badelog, gevolgd door de verbaasde ridders)*

scène 8

TRUUS, NELLIE , BETTY en DAVID

TRUUS, NELLIE en BETTY: *(op)*

TRUUS: *(helemaal enthousiast)* Wat is het leuk hier! Ik voel me net een echte honkvrouw!

NELLIE: Honkvrouw?

TRUUS: Ja, je weet wel met ridders en zo, op een kasteel...Zo heet dat toch?

BETTY: Er op uit zegt je therapeut! Jij werd een honkvrouw, maar in een kasteel noem je dat een jonkvrouw!

TRUUS: Ook goed.

LIED 4 *(gezongen door Truus, Nellie en Betty)*

Truus: Het is alsof ik meedoe in een film
of da'k een rol speel op 't toneel
met ridders en paarden
o, wat een verschil
met het heden,
dit verleden

Refrein: Jonkvrouw, ik ben een jonkvrouw,
ik ben een jonkvrouw in een kasteel.

Nellie: Dat had ik toch vanmorgen niet gedacht
'k Vind het zeer origineel
Zo feest'lijk onthaald
wie had dat nou verwacht
om te treden
in 't verleden

Refrein

Betty: Dit is wel een bijzonder dagje uit
en dan ook nog cultureel
zo'n liedekje samen met vedel en luit
alle machtig
o zo prachtig

Refrein

TRUUS: Zeg (*kijkt zoekend in het rond*) Waar was die WC ook weer?

Die was toch ergens in deze zaal?

ANDEREN: (*Kijken ook zoekend*)

NELLIE: (*Bij de deur waar het bordje heeft gezeten*) Volgens mij was het hier
ergens...Maar er zat toch zo'n toilet bordje boven? (*gaat deur binnen,
praat vanuit de WC*) Ja het is wel zoiets. Het stinkt in elk geval als de
neten! Maar het is zo'n houten poepdoos en als ik de deksel optil
...Jakkie bah!...de klodders zitten overal.. En je kijkt zo naar beneden in
de gracht. (*komt weer op*) Nou, ik denk dat ik het nog maar even ophoud!

BETTY: Toch wel gek dat ze niet een gewone WC hebben.

TRUUS: Ik vind het geweldig! Helemaal in stijl! De jonkvrouw gaat even op de
poepdoos! (*af in toilet*)

NELLIE: Neus dicht!

DAVID: (*van opzij*) Ik kom zo weer,..Badje...even ..eh..

BADELOG: (*van opzij*) Moet u naar 't gemak?

DAVID: Op mijn gemak?... Ja, ik doe het op mijn gemak! (*tegen zichzelf*) Wat
klets die nou weer? Op mijn gemak?

BETTY: Net echt toch... enig..... ook die oude woorden: op het gemak!..

DAVID: Zijn dat oude woorden?

BETTY: Ja, dat betekent: Op de WC! Heb ik laatst op de televisie gezien!

DAVID: O, bedoelt ze dat!...(*neemt haar apart*) We moeten praten,
Betty! Er is hier iets helemaal niet in orde... Er zit iemand opgesloten in de
torenkamer! We moeten haar bevrijden! Ze heeft helemaal niets gedaan.
Ik heb het zelf net opgezocht op mijn iPad – tijdmachine!

BETTY: Nou moet je ophouden David! Je gaat er wel heel erg in op in dit spel!

DAVID: Betty, het is geen spel! Geloof me nou! We zijn echt terug in de tijd!

BETTY: David, kom op!

DAVID: Heb je die enorme donderslag niet gehoord dan?

BETTY: Natuurlijk heb ik die gehoord. Die kon je moeilijk missen!

DAVID: Nou, toen is het gebeurd!

BETTY: Je moet hoognodig weer eens een reisje gaan maken! Het is je naar je
hoofd gestegen!

DAVID: Betty, kijk dan! Kijk dan rond in deze zaal! ...Zie je nog welke route we
moeten lopen in het museum? Waar is de pijl gebleven?

BETTY: (*kijkt rond*) Was er een pijl dan?

DAVID: (*boos*) Ja, er was een pijl! En de WC? Die is zoals jij het zelf zo goed wist
te vertellen in een gemak veranderd!

BETTY: Jongen, je fantaseert maar een eind weg! (*tegen de dames, Truus is
inmiddels van de WC terug en staat samen met Nellie een schilderij te
bewonderen*) Gaan jullie mee, dames? Er is ook nog een toetje. Ik vind
het helemaal te gek voor die 7 euro!

BETTY, NELLIE en TRUUS: (*af*)

DAVID: (*blijft onopvallend achter*)

Scène 9

DAVID, MARGJE en JOHANNES

JOHANNES: (*op, kijkt schichtig in het rond, wenkt Margje*)

MARGJE: (*op*)

JOHANNES: En?...Hoe is het nou met haar? Heb je haar al eten gebracht?

MARGJE: Ja, hoe zou het nou met haar zijn? Wat denk je? Ze zit daar nou al bijna een jaar in die torenkamer! Hoe zou het met jou zijn dan! Ze verveelt zich te pletter!

JOHANNES: *(overdreven)* O, arme mooie Belle. Wat een vreselijk lot!

MARGJE: Het hoogtepunt van haar dag is het eten dat ik haar kom brengen! Nou en dat is nog smerig ook! Denk maar niet dat ik haar dat eten mag brengen dat ik de gasten vandaag heb voorgezet!

JOHANNES: O, arme mooie Belle. Wat een vreselijk lot!

MARGJE: *(playbackt met hem mee)*

JOHANNES: *(triest)* Ik zou haar willen bevrijden en dan zou ik haar meenemen op mijn paard.. maar waar zou ik haar dan mee naar toe moeten nemen? Ik heb niks! Geen land, geen geld. Ik ben maar een arme...

JOHANNES en MARGJE: ... ridder en ik moet luisteren naar die vreselijke Lutgarda!

MARGJE: Ja, Johannes, ik ken het liedje zo langzamerhand wel. *(slaat arm om hem heen en neemt hem mee af)* Kom nou eerst maar lekker eten. Ik heb heel lekkere hapjes gemaakt. *(beiden af)*

Scène 10

ANNA en DAVID

ANNA: *(van opzij)* Hallo! Hallo!.... Is daar iemand? *(op. Zij ziet er verformfaaid uit)* Jemig, wat ben ik blij dat ik iemand zie! Ik dacht dat ik gek geworden was! *(loopt naar David en knijpt hem in de arm)*

DAVID: Au!

ANNA: U bent echt!

DAVID: Dat zou ik denken!

ANNA: *(knijpt zichzelf in de arm)* Au! En ik ben ook echt! Dus ik loop niet te dromen?

DAVID: Tja, dat weet ik niet, maar ik loop in ieder geval niet te dromen!

ANNA: *(steekt hand uit)* Anna van der Lucht.

DAVID: David Livingstone.

ANNA: Mister Livingstone I presume? *..(lacht)*

DAVID: Achter achter achter neef van de enige echte ontdekkingsreiziger!

ANNA: 't Is niet waar.....Enig!...

DAVID: Maar als ik vragen mag... Hoe ben je hier terechtgekomen?

ANNA: Ik snap er zelf ook helemaal niks van! Ik maak een tocht met mijn ballon.

DAVID: Met je ballon?

ANNA: Ja, geweldig! De stilte, de ruimte.. Er is niets mooiers dan ballonvaren..

DAVID: Ik heb het nog nooit gedaan...

ANNA: *(pakt visitekaartje uit haar broekzak en geeft het)* Je kunt me huren!

DAVID: *(bekijkt kaartje, enthousiast)* Lijkt me enig! *(beseft wat hij zegt)* Alleen..Ik heb vlieg angst!

ANNA: O, maar een ballon is heel anders dan een vliegtuig!

DAVID: Misschien... maar vertel verder..

ANNA: Ik vaar dus boven dit kasteel hier.. Ineens een enorme donderslag.... Ik kijk naar beneden,, ik geloof mijn ogen niet.. Ik knijp me in mijn arm.. ik droom niet.. of droom ik wel?..

DAVID: Waarom zou je dromen dan?

ANNA: Je gaat me niet geloven als ik het zeg...

DAVID: Waarom zou ik je niet geloven?

ANNA: Je gaat zeggen dat ik gek geworden ben!...

DAVID: Zeg het nou maar!

ANNA: De hele stad verdwenen! Alleen nog maar een paar oude huizen en boerderijen..

DAVID: *(kijkt haar gespannen aan)*

ANNA: Zie je wel, je denk dat ik gek ben! Maar het is echt waar!*(vertelt verder)* Ik laat mijn ballon dalen. Ik zie het nog duidelijker. Alles is veranderd! Het lijkt wel of ik in de middeleeuwen terechtgekomen ben.. Nou zeg het maar: Ik heb mijn verstand verloren, toch?

DAVID: Anna.. Je hebt je verstand helemaal niet verloren! Ik geloof je helemaal!

ANNA: Echt waar?

DAVID: Maar ,waar heb je je ballon neergezet?

ANNA: Nou, neergezet... Ik kwam een beetje te laag en toen bleven de touwen in een boom hangen!

DAVID: Je zit vast!

ANNA: Hartstikke vast! Ik kan natuurlijk de boel lossnijden, maar dan ben ik die

touwen weer kwijt...en.. het geld groeit me niet op de rug, dus dacht ik:
Als iemand me nou even helpt die touwen los te maken als ik in de mand
zit... Maar... Ondertussen.. Wat is er toch in 's hemelsnaam aan de hand.

Einde zichtversie